

FALU TINGSRÄTT

Enhet 4

4:1

DOM

2014-02-05

meddelad i

Falun

Mål nr B 3829-13

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Åklagare

Kammaråklagare Jenny Granqvist

Åklagarmyndigheten

Åklagarkammaren i Falun

Målsägande

Sekretess A

Sekretess

Målsägandebiträde:

Advokat Sam Heino

Zedendahl Advokatbyrå i Borlänge KB

Sveagränd 1

784 33 Borlänge

Tilltalad

PETER Mikael Rasmusson, 640417-7195

Frihetsberövande: Häktad

Kopparvägen 49 D Lgh 0901

791 41 Falun

Offentlig försvarare:

Advokat Linda Nyström

Appelli Advokater AB

Box 1305

791 13 Falun

DOMSLUT

Begångna brott

1. Våldtäkt mot barn

2. Försök till köp av sexuell tjänst

Lagrums

6 kap 4 § 1 st brottsbalken

i dess lydelse före 2013-07-01

6 kap 11 § 1 st och 15 § samt 23 kap 1 §
brottsbalken

Påföljd m.m.

Fängelse 2 år

Postadress

Box 102
791 23 Falun

Besöksadress

Kullen 4

Telefon

023-482 00

Telefax

023-482 80

E-post: falun.tingsratt@dom.se

www.falutingsratt.domstol.se

Expeditionstid

måndag - fredag

08:00-16:00

Skadestånd

Peter Rasmusson ska utge skadestånd till Målsägande A med 155 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 31 januari 2012 till dess betalning sker.

Häktning m.m.

1. Peter Rasmusson ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.
2. Tingsrättens beslut om tillstånd till restriktioner enligt 24 kap 5 a § rättegångsbalken ska inte gälla.

Sekretess

Sekretessen enligt 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska bestå för uppgifterna om Målsäganden A:s samt vittnena Sekretess B:s, Sekretess C:s och Sekretess D:s identiteter och adresser, såvitt uppgifterna härom har lämnats eller förekommit vid huvudförhandlingen inom stängda dörrar. Sekretessen omfattar även ljud- och bildupptagning från förhör som ägt rum vid huvudförhandlingen inom stängda dörrar samt innehållet i bilaga 4 till denna dom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Linda Nyström tillerkänns ersättning av allmänna medel med 91 091 kr. Av beloppet avser 70 180 kr arbete, 2 340 kr tidsspillan, 353 kr utlägg och 18 218 kr mervärdesskatt.
 2. Sam Heino tillerkänns ersättning av allmänna medel med 48 273 kr. Av beloppet avser 35 941 kr arbete, 2 340 kr tidsspillan, 337 kr utlägg och 9 655 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

YRKANDEN M.M.

Yrkanden, se bilaga 1-2.

Åklagaren har gett in en sekretessbelagd del av gärningsbeskrivningen, se bilaga 3. Som framgår under rubriken Övrigt nedan anser inte tingsrätten att det finns skäl för fortsatt sekretess på den handlingen.

Identiteten på Målsägande A, Vittne B, Vittne C samt Vittne D framgår av sekretessbelagd bilaga 4. Samma personer benämns i domen också Sekretess A, Sekretess B osv.

Frihetsberövande, se avräkningsunderlag, bilaga 5.

DOMSKÄL

Skuld

Åtalspunkten 1

Peter Rasmusson har förnekat gärningen.

Åklagaren har åberopat och lagt fram den bevisning som anges i åtalet och de personer som anges där har hörts vid huvudförhandlingen.

På Peter Rasmussons begäran har hans mor Anna-Lisa Rasmusson hörts som vittne utan ed. Peter Rasmusson har även åberopat viss skriftlig bevisning.

Utredningen och tingsrättens bedömning

Bakgrund

Den händelse som åtalet avser har i tiden förlagts till januari 2012. Då var Målsägande A 12 år och Peter Rasmusson 47 år. Såvitt framkommit var Målsägande A och Peter Rasmusson vid denna tid helt obekanta för varandra. Peter Rasmusson bodde ensam i en lägenhet om ett rum och kök på Kopparvägen 49 D i Falun.

Peter Rasmusson har beskrivit sig själv som homosexuell och uppgett att han då och då hade tillfälliga sexuella homosexuella förbindelser. Han har bestämt förnekat att han hade något som helst intresse av yngre pojkar.

Av uppgifter som Målsägande A och Vittne C lämnat har framgått att Målsägande A inte var homosexuellt lagd och inte hade någon egentlig sexuell erfarenhet alls. Han hade inte tidigare haft sexuellt umgänge med någon person. Han gick i skola och hade ett åldersadekvat utseende men inte så många kamrater. Målsägande A har upplyst att han hade lagt ut sina personuppgifter, inklusive sin ålder och telefonnummer, på Facebook och även på vissa sajter på internet. Målsägande A hade även lagt ut ett foto på sig själv på Facebook.

Parternas uppgifter i korthet

Redan inledningsvis kan upplysas att Målsägande A vid huvudförhandlingen har berättat att en främmande man haft samlag med honom mot hans vilja i januari 2012 och att det gått till så som redovisas i den detaljerade gärningsbeskrivningen. Peter Rasmusson har för sin del uppgett att han inte varit med om någon sådan händelse som åtalet avser. Peter Rasmusson har också förklarat att Målsägande A aldrig varit hemma i hans lägenhet, såvitt han vet.

Den närmare utredningen och tingsrättens överväganden

Målsägande A var medlem i UNF i Borlänge. Han har berättat att han vid den tid som målet gäller, januari 2012, följde med en kamrat, Vittne D, till UNF i Falun och där blev presenterad för en person vid namn Robin samt att han och Robin utväxlade telefonnummer med varandra. Tanken var att de två skulle ses igen. Robin var jämgammal med Vittne D. Enligt Målsägande A var det UNF:s i Falun första möte på terminen och han vill minnas att det var en tisdag. Vittne D har inte kunnat bekräfta Målsägande As uppgifter. Hon har bekräftat att hon och Målsägande A besökt UNF i Borlänge tillsammans men bestritt att hon någon gång varit på UNF i Falun tillsammans med Målsägande A och i vart fall minns hon inte det. Vittne D har uppgett att hon inte känner någon som heter Robin och att det inte är någon som hon känner genom UNF. Försvaret har åberopat och presenterat närvarolistor från UNF:s möten i Falun i januari 2012. Där finns varken Målsägande A eller Vittne D upptagna. Målsägande A har hävdad att ingen antecknade hans närvaro när han var på UNF i Falun och menat att endast de som var medlemmar i UNF i Falun sattes upp på dessa listor.

Åklagaren har upplyst att man under förundersökningen har sökt efter den namngivne Robin men inte lyckats hitta honom.

Vittne D har inte kunnat vidimera Målsägande A:s uppgifter om besök på UNF i Falun och sammanträffandet med nämnde Robin. Det utesluter dock inte att Målsägande A:s uppgifter härom riktiga. Vittne D har lämnat utrymme för att hon kan ha besökt UNF i Falun fast hon inte kommer ihåg det. Det är inte heller uteslutet att personen som namngivits som Robin är en verklig person trots att polisen inte lyckats hitta honom. Det kan också vara så att han egentligen heter någonting annat.

Även om Målsägande A:s uppgifter om besök på UNF i Falun och sammanträffandet med Robin där inte vinner stöd av annan utredning, har Målsägande A hållit fast vid sin berättelse härom under utredningen och han har inte beslagits med lögn.

Målsägande A har vidare berättat att han några dagar efter att han träffat Robin på UNF fick ett sms från ett skyddat nummer med texten "Hej". Han svarade: "Hej, vem är det?" Han fick svaret: "Det är jag." Han skrev: "Är det Robin?" Svaret blev: "Ja." Han tänkte då att det inte kunde vara någon annan än Robin. Personen som kontaktade honom fortsatte sms-konversationen och frågade om han ville ses och han svarade ja. Målsägande A frågade vart han bodde och fick till svar Norslund. Enligt Målsägande A bestämde de en tid, någon gång på förmiddagen, då de skulle ses. Målsägande A vill minnas att det var på en helg eller ett lov, i vart gick han inte i skolan den dagen. Det var ljust ute. Målsägande A vet också att det var före hans födelsedag, som infaller i början av februari. Målsägande A fick en gatuadress med nummer dit han skulle bege sig. Han har uppgett att han är osäker på vilken adress det var, han har nämnt Rostvägen men även Kopparvägen. Målsägande A tog bussen till den uppgivna adressen. Han sökte på nätet på den adress han fått och fick fram en karta. Han fick sedan närmare anvisningar i telefonen om hur han skulle gå för att komma till lägenheten. När han kom fram stod det Rasmusson, möjligen P. Rasmusson, på lägenhetsdörren. Han trodde då att det var Robins pappa som bodde där. Han knackade på och en okänd man öppnade. Han frågade om Robin var hemma. Mannen sade "ja, kom in." Han blev tillsagd att sätta sig på en säng/soffa. Mannen gick iväg en kortare stund. Målsägande A har beskrivit mannens utseende som att denne hade små ögon och inte mycket hår på huvudet. Mannen hade vidare lite skägg, liksom en liten skäggstubb som hade växt ut.

Mannen kom sedan tillbaka och bad Målsägande A att ta av sig kläderna. Målsägande A blev chockad och skrattade. "Ja men, ta av dig kläderna", sa mannen.

När han inte gjorde som mannen sade, kom mannen fram och drog av honom tröjan. Han försökte streta emot men mannen fick av honom tröjan. Mannen tog tag i hans axlar och drog ner honom på sängen där han kom att ligga på mage, med fötterna mot den bokhylla som avdelade sovdelen av rummet. Mannen drog av honom hans mjukisbyxor, först till knäna, drog av sina egna byxor och drog sedan av honom hans byxor helt och hållet. Mannen satte sig på honom ungefär vid knäna och lade sig ovanpå honom. Han kände mannens mage mot sin egen rygg. Därefter förde mannen in sin penis i analen på honom. Målsägande A skrek av smärta och ropade på hjälp. Mannen höll då för hans mun med en hand. Målsägande A försökte då bita i mannens hand och fingrar. Mannen satte då sin ena hand för hans näsa så han inte kunde andas och sade åt honom att inte skrika. Han slutade skrika och mannen släppte taget om hans näsa. Samlaget höll på ca en kvart och slutade ”väl” med att mannen kom i analen på honom. Målsägande A tror inte att mannen använde kondom. När mannen var klar släppte han Målsägande A. Målsägande A tog sina kläder, klädde på sig och lämnade lägenheten. Målsägande A har uppskattat att han vistades i mannens lägenhet i ungefär 30-45 minuter. Han tog bussen tillbaka hem. Målsägande A har uppgett att han kände skam och mådde dåligt.

Det har inte lagts fram någon teknisk bevisning som stöder Målsägande A:s berättelse om hur han hamnade i den angivna lägenheten eller vad som hände där. En styrka i Målsägande A:s utsaga även i denna del är att han har hållit fast vid den och inte ändrat sina uppgifter i något väsentligt avseende.

Peter Rasmussons lägenhet har dokumenterats i förundersökningen med foton. Peter Rasmusson har framhållit att hans TV vid tiden för händelsen stod på en annan plats än den står idag; då stod TV:n i bokhyllan vänd mot fönstren, där hans nya TV står idag, i sovrumsdelen, stod det en sekretär.

Målsägande A har upplyst att han inte har tittat på fotografierna i förundersökningen och inte heller orkar göra det samt att han inte varit i eller utanför den aktuella lägenheten efter händelsen.

Målsägande A har i detalj beskrivit den lägenhet där händelsen ägde rum och hur han tog sig dit. Han har uppgett att det var ett hus med fyra ingångar eller portar och att han gick in genom den tredje eller fjärde dörren eller porten. Han gick nedför en liten trappa och sedan till vänster. Han fortsatte längst bort till en dörr som det stod Rasmusson på. Möjligtvis stod det även P eller Peter på dörren, men han är osäker på det. Målsägande A har särskilt noggrant och detaljrikt beskrivit hur lägenheten såg ut invändigt och hur den var möblerad. Han har bl a uppgett att det innanför entrédörren fanns ett badrum till höger, att badrumsdörren stod öppen, att köket med diskbänk och spis var beläget intill badrummet, att det rakt fram från entrén fanns en balkongdörr, att det till vänster fanns fönster som hade neddragna persienner eller draperier, att det ytterligare till vänster fanns en soffa eller säng, där händelsen inträffade, att sängen eller soffan var gjord av trä och att det uppe på den var bäddat med kuddar, att det på sängen fanns gavlar som på en soffa, att det under sängen fanns utdragbara lådor, att det till vänster om sängen/soffan fanns en stationär dator och att det till höger om den stod en fåtölj, att en stor hylla, som var ”ihålig” delade av delar av rummet som en vägg och att det stod en massa saker i hyllan. Målsägande A har vidare uppgett att han inte vet hur det såg ut på andra sidan av bokhyllan eftersom han aldrig var där.

Målsägande A:s uppgifter om lägenhetens utseende överensstämmer mycket bra med hur Peter Rasmussons lägenhet såg ut när polisen dokumenterade den med foton i förundersökningen. Peter Rasmusson har upplyst att lägenheten såg ut på ungefär samma sätt i januari 2012. Från försvaret har invänts att Målsägande A kan ha stått på utsidan och tittat in genom fönstren till lägenheten och att det är förklaringen till att han så bra kan beskriva lägenheten invändigt. Det förefaller föga troligt att Målsägande A skulle ha haft något skäl att agera så, särskilt som han inte

alls kände till Peter Rasmusson före den åtalade händelsen. Det torde t ex inte heller ha varit möjligt att utifrån se att det under sängen fanns utdragbara lådor, något som Målsägande A har beskrivit att det fanns. I vart fall har Målsägande A beskrivit att en vägg i hallen inne i lägenheten såg ut att vara av tegel eller hade ett tegelliknade utseende. Av utredningen har framgått att det är omöjligt att se den delen av lägenheten utifrån genom något av lägenhetens fönster. Det har vidare framkommit att Målsägande A senare, under hösten 2013, kommit att besöka samma område som Peter Rasmusson bor i på grund av att en släkting till Målsägande A då flyttade in i samma hus fast i en annan portuppgång. Försvaret har framhållit möjligheten att Målsägande A då kan ha sett hur en liknande lägenhet såg ut invändigt. Den möjligheten kan knappast förklara Målsägande A:s beskrivning av lägenheten eller vägen dit, eftersom det då rörde sig om en större lägenhet, med fler rum, och som var belägen på ett annat våningsplan.

Att Målsägande A kunnat så i detalj beskriva lägenheten talar mycket starkt för att händelsen inträffat. Likheterna i Målsägande A:s beskrivning med hur Peter Rasmussons lägenhet såg ut är slående. Det kan i och för sig inte uteslutas att det kan finnas andra lägenheter som ser ut på liknande sätt. Om man härtill lägger Målsägande A:s uppgift om att det stod namnet Rasmusson på lägenhetsdörren, minskar dock antalet möjliga lägenheter drastiskt. Kombinationen av Målsägande A:s beskrivning av lägenheten och namnet på dörren gör att utrymmet för att det är någon annan lägenhet än just Peter Rasmussons som beskrivits blir oerhört litet. Möjligheten att det varit någon annan lägenhet än Peter Rasmussons som Målsägande A beskrivit kan i praktiken bortses ifrån. Det är utrett att Målsägande A inte hade besökt eller varit i Peter Rasmussons lägenhet före den händelse som han berättat om. Dessutom var Målsägande A och Peter Rasmusson helt obekanta för varandra vid den tid då händelsen ska ha ägt rum och de hade således ingenting otalt med varandra. Det har inte framkommit någon anledning till varför Målsägande A skulle ha anledning att vilja beljuga Peter Rasmusson och beskylla honom för någonting som inte hänt. Det har dessutom inte framkommit uppgifter

om att Målsägande A skulle ha sådan livlig fantasi att han skulle ha kunnat hitta på hela historien. Dessutom har upplysts att Målsägande A egentligen inte ville att händelsen skulle bli känd och bli föremål för polisanmälan.

Målsägande A har berättat att han efter händelsen mådde dåligt på grund av det som inträffat och att ingen förstod varför han mådde dåligt. Målsägande A skämdes och gav sig själv skulden för det som hade hänt och ville inte leva. Han tyckte det var jobbigt att någon skulle få reda på vad som hade hänt och att han skulle bli tvungen att gå igenom utredningar. Sedan intalade han sig själv att det inte hade hänt. Målsägande A har beskrivit att han före händelsen var Målsägande A en blyg person som desperat försökte få vänner. Efter händelsen blev han ledsen, ilsken och aggressiv. Han låg vaken på nätterna och tänkte på händelsen. Han trodde inte att han skulle överleva. Han fick relationsproblem i skolan, där han var arg och våldsam. Målsägande A går nu på BUP och hans mående har blivit bättre sedan han började där.

Målsägande As uppgifter om sitt mående efter händelsen beskriver ett adekvat och inte ovanligt sätt att reagera på efter sådana händelser som målet avser.

Målsägande A har sökt på internet på namnet Rasmusson och bokstaven P, bl a på Facebook. Han gjorde detta först ensam och senare, under hösten 2013, tillsammans med Vittne B. De kom då fram till att personen var Peter Rasmusson. Målsägande A såg ett foto på Peter Rasmusson på Facebook (sid 27 i fu).

I tillägg till att Målsägande A i detalj har kunnat beskriva Peter Rasmussons lägenhet och angett namnet på dörren, har han således också känt igen Peter Rasmusson på ett foto på Facebook. Det fotot föreställer Peter Rasmusson och dennes utseende på fotot är inte olikt hans utseende idag.

Enligt Målsägande A berättade han först inte för någon om vad han varit med om. Han vill minnas att han först på sommaren samma år, dvs 2012, berättade om händelsen för någon. Han berättade då för Vittne D. Hösten 2013 berättade han även för Vittne B. Vittne B har berättat att hon under hösten 2013 hittade en lapp hos Målsägande A av vilken framgick att Målsägande A hade en tid på vårdcentralen och att ärendet gällde vårtor. När hon frågade närmare vad det var berättade Målsägande A att han hade blivit våldtagen. Målsägande A sade att det var jobbigt att prata om det och han verkade äcklad och skamfull. Målsägande A berättade även att han hade fått ett sms som han trodde var från vännen Robin och att personen ville att de skulle träffas. När dörren öppnades av en annan man trodde Målsägande A att det var Robins pappa. Vittne B har i sitt vittnesmål uppgett att Målsägande A om själva händelsen berättade detaljerat för henne vad som hade hänt. Vittne B:s berättelse om detta överensstämmer i allt väsentligt med Målsägande As egen berättelse inför rätten, se ovan. Målsägande A beskrev mannen som ”en fet, äcklig gubbe.” Tillfrågad om varför Vittne B berättat mer detaljerat om detta vid huvudförhandlingen jämfört med vad hon gjort i polisförhör, har hon förklarat att hon inte ville gå in på alla detaljer i polisförhör för att hon tyckte det var för jobbigt. Vittne B trodde på det som Målsägande A berättade för henne och tror inte att Målsägande A skulle kunna hitta på det. Vittne B har berättat att hon hittade en bild på Peter Rasmusson på nätet (sid 27 i fu) och att hon visade den för Målsägande A, varpå Målsägande A sade ja. Dessförinnan hade hon visat andra bilder för Målsägande A, som då hade sagt nej. Vittne B har beskrivit Målsägande A före händelsen som glad, psykiskt stabil och att han försökte göra sitt bästa i skolan. Ungefär ett år efter händelsen mådde Målsägande A enligt Vittne B dåligt. Han drack alkohol och hade frånvaro och behövde stöd i skolan. Vittne B tror inte att hon varit vid Peter Rasmussons lägenhet efter att Målsägande A berättat för henne; hon är inte säker men hon tror inte det.

Vittne D har berättat att Målsägande A berättat även för henne att han blivit våldtagen av en kille.

En tid efter händelsen, under början av våren, mot sommaren 2012, upptäckte Målsägande A att han fick liksom vårtor i stjärten. Vårtorna blödde och det sved i analen. Det blödde så mycket att det blödde igenom. Det gjorde ont. Målsägande A visste inte vad det var och trodde att det skulle gå över av sig själv. När besvären blev värre kontaktade Målsägande A per e-mail Vittne C och frågade vad det kunde vara. Detta var i september 2013. Vittne C, som i vart fall ett år tidigare hade fått kännedom om Målsägande A:s besvär och då köpt salva mot hemorrojder åt honom, beställde en läkartid åt Målsägande A. Vittne C var med vid läkarbesöket den 16 september 2013, men inte vid själva läkarundersökningen. I bilen efter läkarbesöket berättade Målsägande A för Vittne C vad läkaren hade sagt, att vårtorna troligen var kondylom. Läkaren ordinerade Målsägande A medicin. Vittne C fick tvinga ur Målsägande A hur han hade fått kondylom. Enligt vad Vittne C visste hade Målsägande A inte haft något sexuellt förhållande. Vittne C har beskrivit att hon aldrig sett Målsägande A gråta så mycket som han gjorde den gången i bilen när han berättade. Målsägande A berättade att han skulle träffa en kompis, Robin, och att han trodde att Robin bodde på den adress som han begav sig till. Målsägande A sade att han där hade varit med en man och att han inte ville. Målsägande A berättade att han även att han hade blivit penetrerad analt. Målsägande A beskrev mannen som stor och otäck och äldre och sade att han inte vågade säga nej. När Vittne C fick reda på vad som hade hänt ville hon polisanmäla händelsen. Målsägande A själv däremot ville inte anmäla; han skämdes och tyckte att det hade gått för lång tid. Det var läkaren som gjorde anmälan. Vittne C hade tidigare sett att Målsägande A uppvisat stora yttringar och förändringar i sitt beteende men inte förstått varför. Det var på våren 2012 som Målsägande A började med självskaдебeteende och drog sig undan. Målsägande A skar sig i armarna och försökte dölja det.

Målsägande A har således berättat för flera andra personer om vad han råkat ut för och han har då i allt väsentligt lämnat samma uppgifter som han gjort i

förundersökningen och vid huvudförhandlingen. När symptomen på den köns- sjukdom som Målsägande A ådragit sig visade sig i tiden överensstämmer väl med den åtalade händelsen. Det finns ingen uppgift om att Målsägande A hade haft sexuellt umgänge med någon annan person vid denna tid som kan förklara att han smittats.

Sammanfattningsvis framstår Målsägande A:s uppgifter, särskilt hans detaljrika beskrivningar av lägenheten där gärningen ska ha ägt rum och det närmare skeendet vid gärningen, som trovärdiga och självupplevda. Det har lagts fram stödbevisning i form av flera vittnesmål som stöder Målsägande A:s utsaga i dessa delar, på det sättet att Målsägande A efter händelsen berättat i allt väsentligt i överensstämmelse med vad han gjort i polisförhör och vid huvudförhandlingen. Målsägande A har dessutom beskrivit sitt dåliga mående efteråt och flera vittnen har intygat att det märkts att Målsägande A mått dåligt och förändrats som person. Målsägande A har också ådragit sig en könssjukdom som i tiden kan överensstämma med att smitta överförts vid den åtalade gärningen, trots att det inte kunnat bevisas att Peter Rasmusson vid denna tid bar på sjukdomen, vilket inte hindrar att han ändå gjort det. Målsägande A har dessutom känt igen Peter Rasmusson på ett foto på Facebook.

Det faktum att Peter Rasmusson och Anna-Lisa Rasmusson berättat att Peter Rasmusson var bortrest och befann sig på annan ort i Dalarna under helgerna 21-22 januari och 28-29 januari 2012 utesluter inte att händelsen ägt rum i Peter Rasmussons lägenhet i januari 2012 och att denne varit gärningsman, eftersom Målsägande A inte kunnat med säkerhet förlägga händelsen i tiden till något särskilt datum i januari 2012.

På grund av ovan anförda skäl, och då Peter Rasmusson måste ha insett att Målsägande A var under 15 år, är det ställt utom rimligt tvivel att Peter Rasmusson

har gjort sig skyldig till den åtalade gärningen, som ska rubriceras som våldtäkt mot barn.

Åtalspunkten 2

Peter Rasmusson har erkänt försökt till köp av sexuell tjänst. Vid huvudförhandlingen har Peter Rasmusson vidgått att han haft den sms-konversation åklagaren åberopat. Han har dock uppgett att han inte ville betala någonting alls för den tilltänkta sexuella förbindelsen men något senare sagt att han kanske tänkte köpa tjänsten av den andre personen om det hade blivit något och denne hade dykt upp, vilket personen aldrig gjorde.

Åklagaren har åberopat den bevisning som anges i åtalet. Peter Rasmusson har hörts vid huvudförhandlingen.

Utredningen och tingsrättens bedömning.

Av den bevisning som presenterats har framgått att Peter Rasmusson har försökt att skaffa sig en tillfällig sexuell förbindelse mot ersättning. I den åberopade sms-konversationen mellan Peter Rasmusson och den andre personen, vars närmare identitet inte är känd, har de kommit överens om såväl pris som tid och plats för den tilltänkta förbindelsen. Det hela har dock stannat vid ett försök eftersom Peter Rasmusson och den andre personen inte kunde komma överens om sättet för betalning. Fara för brottets fullbordan måste dock bedömas ha förelegat. Peter Rasmusson ska därför dömas för försök till köp av sexuell tjänst enligt åklagarens alternativa gärningspåstående.

Påföljd

Peter Rasmusson förekommer inte i belastningsregistret.

Särskild personutredning har gjorts i målet.

Minimistraflet för våldtäkt mot barn är fängelse två år. Såväl det höga straffvärdet som brottets art gör att någon annan påföljd än fängelse inte kan komma ifråga. Den tid som gått sedan händelsen är inte så lång att den ska påverka straffmätningen i någon större utsträckning. Påföljden ska bestämmas till fängelse i två år, utmätt efter brottens straffvärde.

Häktning

För våldtäkt mot barn är inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år och det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas. Till följd av brottets art och karaktär får det dessutom alltjämt bedömas finnas risk för att Peter Rasmusson genom att undanröja bevis eller på något annat sätt försvårar sakens utredning. Däremot föreligger det inte längre skäl att ge tillstånd till restriktioner.

Skadestånd

Peter Rasmusson har bestritt anspråket.

Tingsrättens bedömning

Till följd av utgången i skuldfrågan är Peter Rasmusson skadeståndsskyldig gentemot Målsägande A för visade skador.

Det har upplysts att Målsägande A har gått på familjebehandling och nu fortlöpande går på samtalskontakt hos BUP.

Målsägande A har berättat att han blivit utsatt även för andra brott, misshandel och rån, det senare under hösten 2013, och att även dessa händelser har påverkat hans mående. Det kan ändå hållas för visst att det varit den nu åtalade händelsen, vilken i

tiden överensstämmer med det självskadebeteende som ett vittne beskrivit, som orsakat Målsägande A de största skadorna.

Det har utretts att Målsägande A på grund av Peter Rasmussons uppsåtliga agerande mot honom har tillfogats betydande skador i form av kränkning samt sveda och värk. I bedömningen vägs in Målsägande A:s unga ålder vid gärningen, 12 år, att gärningen innehåller flera moment av fysiskt våld, att samlaget av allt att döma skedde utan kondom, att den könssjukdom som målsäganden diagnosticerats med sannolikt har överförts vid gärningen samt att gärningen inneburit ett stort mått av lidande, både fysiskt och psykiskt för målsäganden både vid själva händelsen och efteråt. Vid en samlad bedömning av omständigheterna och med tillämpning av 35 kap 5 § rättegångsbalken, får yrkade belopp anses skäliga.

Övrigt

Peter Rasmusson ska åläggas lagstadgad avgift till brottsofferfonden.

Begärda ersättningar är skäliga.

Sekretessen för uppgifterna om Målsägande A:s samt Vittne B:s, Vittne C:s och Vittne D:s identitet bör bestå. Däremot finner inte tingsrätten tillräckliga skäl för fortsatt sekretess på den detaljerade gärningsbeskrivningen, bilaga 3, vare sig med hänsyn till dess sakliga innehåll eller av annan anledning.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 6 (DV 400)

Överklagande senast 2014-02-26 ställs till Svea hovrätt

På tingsrättens vägnar

Ronny Eriksson

Avräkningsunderlag, se bilaga 5.

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarkammaren i Falun

Kammaråklagare Jenny Granqvist

Ansökan om stämning

2014-01-14

Sida 1(3)
Handling 104
Ärende AM-163065-13
Handläggare 505A-4

Ange dessa uppgifter vid kontakt med myndigheten

FALU TINGSRÄTT
4:1

INKOM: 2014-01-14
MÅLNR: B 3829-13
AKTBIL: 22

Falu tingsrätt
Enhet 1 , 1:3
Box 102
791 23 FALUN

TR mål: B 3829-13
Handl.: VÅLD

1	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tilltalsnamn	Yrke/titel
	Rasmusson, Peter Mikael		Peter	
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Talkbehov
	19640417-7195	Sverige		
	Adress			
	Kopparvägen 49 D Lgh 0901 791 41 FALUN			
	Offentlig försvarare/ombud			
	Nyström, Linda, Appelli Advokater AB, Box 1305, 791 13 FALUN			
	Frihetsberövande m.m.			
	Anhållande verkställt 2013-12-10, Häktad 2013-12-13			
	Delgivningsuppgifter			

Ansvarsyrkanden m.m.

1. VÅLDTÄKT MOT BARN (2000-K25465-13)

Målsägande

Målsägande A
(se bilaga 2)

_____ som företräds av målsägandebiträde: Heino, Sam, c/o
Advokatbyrå Zedendahl KB, Sveagränd 1, 784 33 BORLÄNGE

Gärning

Peter Rasmusson har haft samlag med Målsägande A, som var under 15 år. Det hände i januari 2012 på Kopparvägen 49 D i Falun.

Peter Rasmusson begick gärningen med uppsåt. Peter Rasmusson hade åtminstone skälig anledning att anta att målsäganden var under 15 år.

Se bilaga 1 för detaljerad gärningsbeskrivning (sekretess).

Lagrum

6 kap 4 § 1 st brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2013

Bevisning

Muntlig bevisning

Förhör med Målsägande A

Förhör med tilltalade Peter Rasmusson (förnekar brott)

Vittnesförhör med Vittne B, att höras om vad målsäganden har berättat om händelsen och omständigheterna kring händelsen och om målsägandens mående före och efter händelsen till styrkande av trovärdigheten i målsägandens uppgifter.

Vittnesförhör med Vittne C, att höras om vad målsäganden har berättat om händelsen och omständigheterna kring händelsen och om målsägandens mående före och efter händelsen till styrkande av trovärdigheten i målsägandens uppgifter.

Vittnesförhör med Vittne D, att höras om vad och när målsäganden har berättat om händelsen till styrkande av trovärdigheten i målsägandens uppgifter.

Vittnesförhör med Ingrid Snickar, att höras om huruvida Peter Rasmusson vid vissa tillfällen de senaste åren haft skägg/varit orakad till styrkande av trovärdigheten i målsägandens uppgifter härom.

Skriftlig bevisning

Foton samt skiss från Peter Rasmussons lägenhet på Kopparvägen (fup s104-120 och 92) utvisande möblemang mm, till styrkande av trovärdigheten i målsägandens uppgifter att han varit inne i lägenheten.

Foto utvisande målsäganden vid tiden för brottet (fup s 64), till styrkande av att Peter Rasmusson i vart fall hade skälig anledning att anta att målsäganden var under 15 år.

Journalanteckningar och rättsintyg (fup s 135, 137-138 och 142-144) (*åberopas genom hänvisning till det skriftliga materialet*)

2. KÖP AV SEXUELL TJÄNST alternativt FÖRSÖK TILL KÖP AV SEXUELL TJÄNST (2000-K25465-13)

Gärning

Peter Rasmusson har skaffat sig en tillfällig sexuell förbindelse mot ersättning. Det hände den 17 november 2013 på Kopparvägen 49 D i Falun.

Alternativt har Peter Rasmusson vid samma tillfälle försökt skaffa sig en tillfällig sexuell förbindelse mot ersättning genom att via sms/chatt beställa tid och plats för en tillfällig sexuell förbindelse mot ersättning.

Det fanns fara för att brottet skulle fullbordas.

Peter Rasmusson begick gärningen med uppsåt.

Lagrum

6 kap 11 § brottsbalken

6 kap 15 § brottsbalken

23 kap 1 § brottsbalken

Bevisning

Muntlig bevisning

Förhör med tilltalade Peter Rasmusson (förnekar brott)

Skriftlig bevisning

Sms-meddelanden (fup s 127-133)

Beslagsprotokoll (fup s 78-82)

Handläggning

Beräknad tidsåtgång för förhandlingen en dag (och en halv reservdag)

ZEDENDAHL

ADVOKATBYRÅ
Sveagränd 1, 784 33 Borlänge
Tel 0243-217 270 Fax 0243-865 56
E-post: förnamn.efternamn@zedendahl.se

Till
Falun tingsrätt

falu.tingsratt@dom.se

FALU TINGSRÄTT 4:1	INKOM: 2014-01-27 MÅLNR: B 3829-13 AKT: 50 AKTBIL: 50
------------------------------	--

ENSKILT ANSPRÅK

2014-01-27

B 3829-13, 4:1; Åklagarkammaren i Falun ./ Peter Rasmusson

Som målsägandebiträde för Målsägande A får jag härmed framställa följande enskilda anspråk.

Målsägande A yrkar förpliktande för Peter Rasmusson att betala skadestånd med sammanlagt 155 000 kr. Av beloppet avser 125 000 kr ersättning för kränkning och 30 000 kr ersättning för sveda och värk. På beloppet yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 31 januari 2012 till dess full betalning sker.

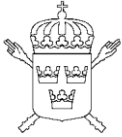
Grund för talan är följande. Den åtalade gärningen har inneburit en allvarlig kränkning av målsägandens integritet. Målsäganden har åsamkats såväl fysiskt som psykiskt lidande som berättigar till ersättning för sveda och värk.

Samma bevisning som åklagaren angett i ansökan om stämning åberopas till styrkande av de yrkade beloppens skälighet.

Borlänge som ovan

Sam Heino

FALU TINGSRÄTT
4:1INKOM: 2014-01-14
MÅLNR: B 3829-13
AKTBIL: 20

Bilaga 1

Sekretess jämlikt 35 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Detaljerad gärningsbeskrivning för Åtalspunkt 1

Peter Rasmusson har genom att hålla fast Målsägande A och hålla för Målsägande As mun, för att förhindra ljud från målsäganden tilltvingat sig ett analt samlag. Målsägande A var 12 år och 11 månader vid tiden för gärningen.

FALU TINGSRÄTT

Enhet 4

4:1

AVRÄKNINGSUNDERLAG

2014-02-05

Falun

Mål nr B 3829-13

FALU TINGSRÄTT
4:1INKOM: 2014-02-04
MÅLNR: B 3829-13
AKTBIL: 55

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 640417-7195	Datum för dom/beslut 2014-02-05
Efternamn Rasmusson	Förnamn PETER Mikael

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum	Datum
2013-12-10	

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § straffreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

.....
Underskrift

Postadress
Box 102
791 23 Falun

Besöksadress
Kullen 4

Telefon
023-482 00
Telefax
023-482 80
E-post: falu.tingsratt@dom.se
www.falutingsratt.domstol.se

Expeditionstid
måndag - fredag
08:00-16:00

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.